

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: OT/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216891791
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Szabóová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1216891791.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava II pred samosudkyňou JUDr. Máriou Szabóovou v trestnej veci obžalovaného E. U. stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písmeno d) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.04.2016 v Bratislave takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný
E. U., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom Y., Y. X, t. č.
v Ústave na výkon väzby, Chorvátska č. 5, Bratislava

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0 T 176/2015 zo dňa 30.07.2015, právoplatným dňa 30.07.2015 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu troch rokov, dňa 14.02.2016 o 10.00 hod. v Bratislave po Prievozskej ulici smerom na Mlynské nivy viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, evidenčné číslo: BA XXX XM, pričom bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou polície,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného E. U., výsluchom svedka D. D. a svedka E. A., ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po dôkladnom vyhodnotení dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. súd ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný E. U. v prípravnom konaní spáchanie skutku priznal. Uviedol, že len chcel pomôcť kamarátovi - svedkovi E. A., ktorý si dal ráno okolo 7:00 hod. pivo. Ako náhle svedok A. zbadal majáky s motorovým vozidlom zastavil, svedok A. skočil dozadu na zadné sedadlo a obžalovaný preskočil na vodičovo miesto, pričom motorové vozidlo už bolo odstavené. Urobil tak preto, lebo keby policajti dali A. fúkať, aby nenafúkal, pričom obžalovaný zabudol na to, že má zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Na hlavnom pojednávaní dodal, že si je plne vedomí toho, že porušil zákon a je mu to veľmi ľúto. Uviedol, že dňa 14.02.2016 asi o 9:00 hod. ráno volal záchranku pre svojho kamaráta, nakoľko mu prišlo zle a lieči sa na závažné ochorenie. Nakoľko však záchranka nebola vyslaná a bál sa o jeho život, zobral auto, bol to prirodzený pud.

Svedok D. D. v prípravnom konaní uviedol, že dňa 14.02.2016 bol velený spoločne s kolegom do dennej hliadkovej služby v čase od 6:00 hod. do 18:00 hod., pričom v čase okolo 10:00 hod. prechádzali so služobným motorovým vozidlom po Prievozskej ulici smerom na Mlynské Nivy, pričom pred nimi išlo vo vzdialenosti 20 metrov osobné motorové vozidlo Škoda Fabia. Vodič predmetného vozidla počas preraďovania z pravého jazdného pruhu do ľavého jazdného pruhu nedal znamenie o zmene smeru jazdy a po dokončení tohto jazdného úkonu odbočil na ul. Turčiansku, kde sa uvedené vozidlo rozhodli zastaviť a skontrolovať. Po zastavení vozidla vyzvali vodiča - obžalovaného, aby predložil doklady potrebné na prevádzku a vedenie motorového vozidla, pričom vodič - obžalovaný uviedol, že občiansky preukaz a vodičský preukaz zabudol doma. Následne bolo lustráciou zistené, že vodič - obžalovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá do 30.07.2018 vydaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v uvedený deň mal hliadkovú službu, zastavili vozidlo, pričom následne lustrovali vodiča - obžalovaného a bolo im oznámené, že vodič má uložený zákaz činnosti. V predmetnom vozidle bol okrem vodiča - obžalovaného aj spolujazdec, ktorého meno si nepamätá, avšak bol to starší muž. Ďalej uviedol, že spolujazdec bol kľudný, zdal sa mu flegmatický, pričom obaja - vodič aj spolujazdec sa prechádzali okolo vozidla. Na to, že by mal spolujazdec nejaké zdravotné problémy si svedok nespomína.

Svedok E. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 14.02.2016 mal zdravotné problémy so žalúdkom a vyskočila mu teplota, a nakoľko sa lieči na HIV a asi pred rokom mal podobné zdravotné problémy, kedy mu vystúpila teplota až na 40 °C a skoro to s ním zle dopadlo, tak ho chcel obžalovaný odvieť na pohotovosť. Záchranku nevolali. Po ceste ich zastavili policajti, svedok im aj uviedol, že mu je zle, ale nakoniec ho tam nechali samého a nezavolali mu záchranku. Svedok tiež uviedol, že má platný vodičský preukaz a keby sa dalo, tak by šoféroval on. Tiež vypovedal, že v predmetný deň boli s obžalovaným v byte u jeho mamy na Sklenárovej ulici v Bratislave, pričom v byte sa nachádzal aj jeho bývalý priateľ, ktorý však nie je držiteľom vodičského preukazu. Na to, že by obžalovaný volal záchranku si svedok nespomína. Na otázku súdu svedok uviedol, že lekársku pomoc nevyhľadal ani po odchode policajtov.

Súd sa na hlavnom pojednávaní taktiež oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a to najmä evidenčnou kartou vodiča, evidenčnou kartou vozidla, detailmi vyhľadávanej osoby, evidenciou priestupkov a odpisom registra trestov.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd vinu obžalovaného E. U. jednoznačne preukázanú. V prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku priznal, pričom uviedol, že si je plne vedomí toho, že porušil zákon a je mu to veľmi ľúto. Zo spáchania skutku je okrem vlastnej výpovede usvedčený aj výpoveďou svedka D. D., ktorý vypovedal, že obžalovaný bol vodičom predmetného motorového vozidla. V konaní vypovedal aj svedok A., ktorý uviedol, že ho obžalovaný chcel odvieť na pohotovosť. Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že viedol osobné motorové vozidlo v stave značného stresu za účelom dopravy svojho priateľa do nemocnice a teda, že konal v krajnej núdzi.

Svedok D. však vypovedal, že si nespomína, že by spolujazdec trpel nejakými zdravotnými problémami. Svedok A. uviedol, že mal zdravotné problémy so žalúdkom a vyskočila mu teplota, a nakoľko sa lieči na HIV, tak ho chcel obžalovaný odviešť na pohotovosť. Súd však tomuto jeho tvrdeniu neuveril a vyhodnotil ho ako tendenčné urobené v snahe vypovedať v prospech obžalovaného, ktorý je jeho kamarátom, teda pomôcť mu tým zbaviť sa zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť. Svedok A. totiž vypovedal, že aj napriek jeho údajným zdravotným problémom záchranku s obžalovaným nevolali a svedok si ju nezavolať (nevyhľadal lekársku pomoc) ani potom, ako obžalovaného odviezli policajti. Okrem uvedeného z výpovede obžalovaného vyplýva, že svedok A. dňa 14.02.2016 okolo 7:00 hod. požil alkohol - pivo, a aby svedok A. „nenafúkal“ motorové vozidlo viedol obžalovaný. Preto konanie obžalovaného nie je možné subsumovať pod ustanovenie o krajnej núdzi. Záonné podmienky na konanie v krajnej núdzi jednoznačne splnené neboli, nakoľko krajná núdza je stretom dvoch ohrozených záujmov, ktorý sa má vyriešiť tak, že nebezpečenstvo hroziace významnejšiemu záujmu sa odstráni zničením alebo poškodením záujmu menej významného. Súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade absentuje jednak znak bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva a splnená nebola ani ďalšia podmienka § 24 Tr. zák. a to, že nebezpečenstvo za daných okolností nebolo možné odvrátiť inak. Svedok A., ak by mal skutočne vážne zdravotné problémy, ktoré si vyžadovali lekárske vyšetrenie, príp. ošetrovanie by bol vyhľadal lekársku pomoc aj po zadržaní obžalovaného. Obžalovaný (v prípade, že by svedok A. skutočne potreboval lekársku pomoc) mal možnosť zavolať záchrannú zdravotnú službu, a v prípade, že by rýchla zdravotná pomoc nebola vyslaná požiadať tretiu osobu, aby svedka A. odviezol na pohotovosť. Je teda zrejmé, že nešlo o konanie v krajnej núdzi.

Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d), nakoľko maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol jedenásť krát priestupkovo prejednávaný, a to pre priestupky proti majetku a dopravné priestupky. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný mal doposiaľ uložené štyri zákazy činnosti, posledný od 30.07.2015 do 30.07.2018. Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že bol doposiaľ deväť krát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí ako na netrestaného. Naposledy bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/176/15 zo dňa 30.07.2015, právoplatným toho istého dňa, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd u obžalovaného prihliadal na spôsob spáchania trestnej činnosti, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy. Poľahčujúcou okolnosťou u obžalovaného bolo, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúcou okolnosťou, že bol už za trestný čin odsúdený, pričom predmetného skutku sa dopustil v relatívne krátkej dobe po predchádzajúcom odsúdení (30.07.2015) a navyše v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona súd na základe uvedených zistení považoval za správne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody o výmere 6 (šesť) mesiacov. Z dôvodu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému bol zároveň uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky. Súd je toho názoru, že takto uložený trest, resp. kombinácia trestov je nevyhnutný na ochranu spoločnosti, na zabránenie obžalovanému v pokračovaní v trestnej činnosti, tiež donúti obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a opätovne sa trestnej činnosti nedopustil a teda povedie k náprave obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.